

kriminalisering af descendentens forhold.“ Udvalget ønskede dog at beholde reglen i § 210, stk. 3, 2. punktum, om fakultativt strafforfald for søskendeblodskam for den, der ikke er fyldt 16 år. Denne bestemmelse var foreslået ophævet af justitsministeren. Udvalget foreslog at bibeholde den med en aldersgrænse på 18 år i stedet for 16 år. Denne ændring blev vedtaget.

b) *Ændring af strafferammen for voldtægt i § 216.*

Efter den hidtidige gældende strafferamme var straffen fængsel fra 1 år til 16 år, under særdeles skærpende omstændigheder fængsel på livstid. Hvis kvinden forud havde stået i et mere varigt kønsligt forhold til gerningsmanden, var straffen fængsel indtil 8 år.

Dette er nu ændret til, at voldtægt straffes med fængsel indtil 10 år, uden at der er foreskrevet noget minimum.

Forslaget var i overensstemmelse med en indstilling fra straffelovsrådet af 26. januar 1966, der er aftrykt i bemærkningerne til lovforslaget. For straffelovsrådet havde det været et hovedspørgsmål, om den gældende lovbestemmelse i § 216 burde opdeles i to voldtægtsregler, herunder en regel med en lavere strafferamme omfattende, hvad der er blevet betegnet som „forberedt voldtægt“, d. v. s. voldtægt, hvor der navnlig på grund af et forudgående selskabeligt samvær, eventuelt i forbindelse med en vis letsindighed fra kvindens side, foreligger formildende omstændigheder. Straffelovsrådet indstillede, at samtlige voldtægtsforhold blev undergivet en fælles strafferamme.

c) *Ophævelse af bestemmelsen i § 230 om straf for modtagelse af betaling for homoseksuelt forhold.*

Som grundlag for forslaget forelå der en indstilling fra straffelovsrådet af 4. januar 1967 om straf for homoseksuelle prostitutionsforhold m. v. Denne indstilling var aftrykt som et bilag til det fremsatte forslag. Rådets flertal (3 medlemmer) indstillede, at § 230 blev opretholdt, men blev ændret således, at strafansvar blev betinget af en forudgående advarsel fra politiets side. Et mindretal (1 medlem) indstillede, at § 230 blev ophævet.

Det fremsatte lovforslag var i overensstemmelse med mindretallets indstilling. Det fremgik af bemærkningerne, at det ikke synes „stemmende med ellers anerkendte strafferetlige synspunkter, at den, der modtager betaling for homoseksuelt forhold, straffes, medens betalerens forhold er straffrit (medmindre betalingsmodtageren er under 18 år, jfr. § 225, stk. 2).“ Det blev endvidere, som en anden principiel betænkelighed ved reglen, anført, at den medførte